

ת"פ 44344/01/19 - מדינת ישראל נגד יגאל פליגלמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3 בדצמבר 2019

ת"פ 44344-01-19 מדינת ישראל נ' פליגלמן

לפני כבוד השופט בני שגיא

המאשימה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד דנית סואץ

נגד

הנאשם

יגאל פליגלמן

על-ידי ב"כ עו"ד טלי חזום

מזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום הכולל ארבעה אישומים כמפורט להלן: **אישום ראשון** - שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977; אישום שני - גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; **אישום שלישי** - דרישת נכס באיומים, עבירה לפי סעיף 404 סיפא לחוק העונשין וגניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; **אישום רביעי** - הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, תוקן כתב האישום באופן שיפורט להלן, אולם הצדדים לא גיבשו הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה, טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו. הנאשם הופנה לשרות המבחן לקבלת תסקיר עובר לשלב הטיעונים לעונש.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על-פי עובדות **האישום הראשון** - ביום 9.1.19 בשעה 05:45 הגיע הנאשם לסניף חנות הנוחות "מנטה" ברחוב ז'בוטינסקי 4 ברמת גן, כשהוא חובש כובע גרב כהה ועוטה קפוצ'ון על ראשו, במטרה לשדוד את החנות. הנאשם ניגש למעמד עליו הוצגו משקפי שמש למכירה, בחר משקפי שמש והרכיבם, ובחלוף מספר שניות פנה לעבר הדלפק שאויש על-ידי עובד החנות, שלף אולר שהיה בכיסו, הפנה אותו לעבר המוכר, ואמר לו "**תביא את הכסף יא בן זונה**". מיד לאחר מכן, הקיף הנאשם את הדלפק, נכנס לשטח המיועד לעובדי החנות, ניגש למוכר ואילץ אותו לפתוח את הקופה ממנה נטל סכום כסף

שנע בין 300 ל- 400 ש"ח, וכן 18 קופסאות סיגריות מסוגים שונים.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

על-פי עובדות **האישום השני** - ובסמוך לאירועים שתוארו באישום הראשון, בסמוך לשעה 05:56, נכנס הנאשם לחנות AM-PM ברחוב ז'בוטינסקי ברמת-גן, נטל חטיף ממדף החנות והניח על הדלפק 10 ש"ח. מיד עם פתיחת מגירת הכסף על-ידי המוכר, הושיט הנאשם את ידו וגנב מתוך הקופה סכום של 100 ש"ח. המוכר סגר את המגירה על ידיו של הנאשם, והנאשם ברח מהחנות כשהכסף ברשותו.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה.

על-פי עובדות **האישום השלישי** - ובהמשך לאירועים שתוארו בשני האישומים הראשונים, בסמוך לשעה 06:00 בבוקר, נכנס הנאשם לסניף של חנות "יילו" ברחוב ז'בוטינסקי ברמת-גן, ניגש לדלפק המכירה אותו איישה עובדת החנות, שלף את האולר, דקר באמצעותו קופסת קרטון שהייתה מונחת על הדלפק ואמר למוכרת "**תביאי את הכסף**". מיד לאחר מכן, הקיף הנאשם את הדלפק, נכנס לשטח המיועד לעובדי החנות, ובמקביל, פתחה המוכרת את מגירת הכסף של הקופה נוכח איומי הנאשם. הנאשם נטל מהקופה שטרות כסף בסך 830 ש"ח, וכן לקח שקית והכניס לתוכה כ- 24 קופסאות סיגריות מסוגים שונים. לאחר מכן הורה הנאשם למוכרת לשטוף את מגירת הכסף וברח מהחנות.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של דרישת נכס באיומים וגניבה.

על-פי עובדות **האישום הרביעי** - ובהמשך לשלושת האישומים הראשונים, הוזעקו כוחות משטרה לאזור, כאשר בשלב מסוים, בשעה 07:15, הבחינו שוטרים בנאשם וזיהו אותו כחשוד שביצע את העבירות שתוארו לעיל. הנאשם לא נענה לבקשת השוטרים לעצור מהליכתו ולהזדהות, ובהמשך, התנגד לאיזוקו ואף למעצרו בכך שהניף את ידיו ורגליו, ופגע באחד השוטרים ברגלו תוך שהוא מקללו. לאחר שהופל הנאשם על-ידי אחד השוטרים, הוא נאזק, הוכנס לניידת, ואז המשיך להתפרע, לקלל את השוטרים ולצעוק לעברם "**אני אזיין אותכם יא בני זונות**".

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

תסקיר שרות המבחן

3. על-פי האמור בתסקיר שרות המבחן, מדובר בנאשם בן 24, רווק, אשר סיים 11 שנות לימוד, וריצה בעבר עונש מאסר בן 20 חודשים. הנאשם למד במסגרת "קידום נוער", הוריו התגרשו, תחילה התגורר

עם אימו, אך בהמשך עבר להתגורר עם אביו. שני ההורים התקשו בתפקוד הורי, ועל כן הנאשם נדד בין מקומות שונים, תוך שבני משפחתו המורחבת התגייסו לסייע בגידולו. שרות המבחן ציין כי הנאשם התקשה להתבונן ולבחון את חומרת מעשיו, תיאר אותם ככאלה שהתרחשו בעיצומה של תקופה בה חווה התדרדרות ועל רקע שימוש בסמים, וזו אף הסיבה בעטייה השתלב בפרויקט "ראשית" בבית המעצר אבו-כביר, ממנו נפלט לאחר מספר ימים. צוין כי עסקינן בנאשם שמגיל צעיר פעל והתנהל באופן אלים, המחזיק נטייה לשימוש בחומרים ממכרים, ומתקשה לבחון הסיכון הרב הטמון בהתנהגותו, תוך שהוא משליך אחריותו למצבו על גורמים חיצוניים. עוד צוין כי נוכח מכלול הפרמטרים שנבדקו, קיים סיכון להישנות התנהגות דומה, ואף שהנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות, בפועל ניכר כי אינו מכיר בבעיותיו ובדפוסיו הבעייתיים, ושולל כל צורך בהעמקה בקשייו ובדפוסיו. בהעדר בשלות לטיפול, צוין בתסקיר כי יש בהטלת ענישה מוחשית וקונקרטית כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו והשלכותיהם, תוך שילובו בטיפול בין כתלי בית המאסר.

טיעוני הצדדים

4. התובעת, עורכת הדין דנית סואץ, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר משלבים פגיעה הן בערך של הגנה על שלום הציבור והן בערך של הגנה של רכוש הציבור, ועל הצורך לשקף חומרה זו בעונש הכולל שיוטל על הנאשם. בהקשר זה, צוין כי לאור סמיכות הזמנים שבין האירועים השונים, יש מקום לראות בארבעת האישומים כ"אירוע אחד", ולקבוע מתחם הנע בין 4 שנות מאסר ל- 7 שנות מאסר. מתחם זה, כך נטען, משקף את הנתיב המרכזי של פסיקת בית המשפט העליון, בהתאם לפסקי הדין שהוגשו ופורטו בדיון. בהינתן עברו הפלילי של הנאשם, אך גם תוך התחשבות בהודאתו, ובנתוני המורכבים, סברה התובעת כי יש מקום להשית על הנאשם עונש המשקף את השליש העליון של מתחם הענישה לו עתרה, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים שהוא חב-הפעלה.

הסנגורית, עורכת הדין טלי חזום, עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, וציינה כי מדובר באירועים ספונטניים שהתרחשו על רקע שימוש בסמים, והם נעדרי תחכום או מימד מיוחד המלמד על חומרתם, מה גם שערך הרכוש שנשדד/נגנב נמוך מאוד. צוין כי באף אחד מהמקרים לא נגרם נזק פיזי למתלוננים, וגם האיומים שהושמעו כלפי חלקם לא היו קשים. גם השימוש בסכין (באישומים הראשון והשלישי) תואר כשימוש שאינו נמצא ברף הגבוה, שכן הסכין לא הוצמד לגופם של מי מהמוכרים.

על יסוד כלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם, סברה עורכת הדין חזום כי יש לקבוע מתחם כולל הנע בין 16 חודשי מאסר ל- 40 חודשי מאסר.

באשר לנתוניו של הנאשם, נטען כי מדובר בנאשם בעל נתונים מורכבים, אשר התקשה להשתתף בטיפול בהליך המעצר, אך לא חדל לשתף פעולה עם שרות המבחן וכן עם עובדת סוציאלית מטעם הסנגוריה הציבורית. הנאשם, כך נטען, שומר על ניקיון מסמים, וזהו מעצרו הראשון בו הוא מגלה מוטיבציה ורצון לטפל בעצמו, לאחר שהתעייף מהחיים בשולי החברה. בניגוד לעבר, הוסבר כי כיום

משפחתו של הנאשם התגייסה לטיפול בו, תוך הבנת מלוא המשמעויות, ועל כן ניתן לראות פתח של תקווה בנתון זה, ביחס לעתיד.

בנסיבות אלה, סברה הסנגורית כי יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה המוצע על-ידה, תוך הפעלת המאסר המותנה בחופף, או לכל הפחות, באופן של חפיפה חלקית למאסר שיוטל על הנאשם בגין העבירות שביצע בתיק זה.

דיון והכרעה

5. אני נכון לקבל את עמדתם המשותפת של הצדדים, ולראות בארבעת האישומים הכלולים בכתב האישום כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. הדברים מתיישבים עם פסיקתו של בית המשפט העליון הן נוכח אופיים הדומה של האירועים, הן נוכח העובדה שבוצעו ברצף עברייני אחד, והן ביתר הפרמטרים הרלוונטיים.

מתחם העונש ההולם במקרה דנן, באופן הנטען על-ידי התביעה, צריך ליתן ביטוי לפגיעה הלא מבוטלת באותם ערכים מוגנים של שמירה על ביטחון הציבור ורכושו. עובדי חנויות הנוחות מהווים, פעמים רבות "טרף קל", ויש ליתן משקל מיוחד לפגיעה בערכים המוגנים, שעה שזו מתרחשת אל מול אותם עובדים.

עמד על האמור לעיל כב' השופט קרא, בשבתו בבית המשפט המחוזי בתל-אביב, במסגרת ת"פ 50168-07-12 **מדינת ישראל נ' אל קדיים** (21.2.2013) (להלן: **עניין אל קדיים**), שם צוינו הדברים הבאים:

"עבירות השוד בכללותן, בוודאי וודאי כשהן מבוצעות בנסיבות מחמירות, כבענייננו, הן תוך שימוש בנשק קר והן בשל עצם ביצוען בחבורה, פוגעות בביטחון הציבור, בשלומם ובקניינם וראויות לענישה מחמירה. יתרה מכך, מעשי שוד המבוצעים בתחנות דלק כלפי מתדלקים (וכלפי עובדי חנויות במקום), בעיקר בשעות הלילה המאוחרות, זכו לא אחת להתייחסות מיוחדת בפסיקה, מחמת פגיעתן במי שנותן שירות חיוני לציבור, בייחוד בשעות הלילה, חשוף לפגיעתם הרעה של אלו המחפשים קורבן זמין ומבודד לנטילת כספי פדיון".

באותו גזר דין הפנה בית המשפט אף לעמדת בית המשפט העליון בע"פ 9647/09 **שור נ' מדינת ישראל** (14.10.2010) שם נקבעו הדברים הבאים:

"שוד כשלעצמו מן החמורות שבעבירות הוא, ועסקינן בשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין, שעונשו המירבי עשרים שנות מאסר. שוד בתחנת דלק בשעות ליל ניתן להשוותו למשל, לשוד נהג מונית, שעל חומרתו עמד בית משפט זה לא אחת ולא שתיים, ורוב מלים אך למותר; הצד השווה ביניהם הוא הפגיעה במי שנכון לשרת את הציבור, לפרנסתו, גם באישון לילה, והוא חשוף לזדון הזולת. נהג המונית הוא בודד, וכך על פי רוב המתדלק הלילי. דרך יחידה שבתי המשפט יכולים לבטא בה את עמדתם הנחרצת כלפי החוטאים בכגון דא, ולתרום להגנת המתדלקים, היא בענישה." (ראו גם 9157/10 אגבריה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 15.1.12, ע"פ 4756/07 נחום נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.1.08; להלן: "עניין נחום", ע"פ 9616/10 הייב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 10.7.12)."

אף שיש טעם בטיעון ההגנה כי "בידודו" של כל אירוע אינו מעמידו ברף חומרה גבוה ביחס לעבירות השוד, דומני כי המכלול מחייב מסקנה הדוחה את עמדת ההגנה ביחס למתחם העונש ההולם. אזכיר כי בשניים מהאירועים החזיק הנאשם בידי סכין שנצפתה על-ידי מוכרי החנות, ודי לכאורה ברכיב זה על-מנת להעצים את חומרת האירוע ואת האימה שחשו קורבנות העבירה.

לצד האמור לעיל, ברור כי יש ליתן את הדעת לעובדה כי אין המדובר באירועים מוקפדים ומתוכננים, רמת האלימות שהפיגין הנאשם לא הייתה ברף הגבוה (ואף לא בקירוב לכך) וכי השלל הכספי שגרף רחוק מלהיות משמעותי.

6. באשר לפסיקה הנוהגת, ובמסגרת עניין **אל קדיים** שתואר לעיל, נסקרו מספר רב של פסקי דין המשקפים עבירות שוד שבוצעו בתחנות דלק, כמפורט להלן: ע"פ 8565/11 **חליל נ' מדינת ישראל** (23.10.2012); ע"פ 9616/10 **הייב נ' מדינת ישראל** (10.7.2012); ע"פ 3420/10 **בכר נ' מדינת ישראל** (29.7.2010); ע"פ 8679/09 **נג'יב נ' מדינת ישראל** (5.7.2010); ע"פ 9157/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (15.1.2012); ע"פ 104/12 **מוראדאת נ' מדינת ישראל** (5.7.2012); ת"פ (תל-אביב) 24964-10-10 **מדינת ישראל נ' סודאי** (19.12.2012); ת"פ (חי) 42875-06-12 **מדינת ישראל נ' סועאד** (15.1.2013); ת"פ (מרכז לוד) 8704-06-12 **מדינת ישראל נ' לוי** (7.2.2013).

על בסיס הקביעות השונות, קבע כב' השופט קרא בעניין **אל קדיים**, כי: "**מתחם הענישה בעבירות שוד בתחנות דלק נע בין שנה כרף התחתון לארבע שנות מאסר כרף העליון**".

בנוסף לאמור לעיל, ראיתי להפנות גם לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 57780/13 **בן אמו נ' מדינת ישראל** (16.7.2014) שם שדד הנאשם חנות באיומי סכין יפנית, ונקבע מתחם ענישה **הנע בין שלוש שנות מאסר לשש שנות מאסר**. בית המשפט המחוזי נתן משקל משמעותי לעברו הפלילי המכביד של הנאשם. בית המשפט העליון הקל בעונש, והעמידו על 45 חודשי מאסר (במקום 52 חודשי מאסר שהוטלו בבית המשפט המחוזי).

ע"פ 6001/13 קסה נ' **מדינת ישראל** (29.1.2014) שם דובר בנאשם שהורשע בעבירת שוד, לאחר ששדד תחנת דלק באמצעות סכין, תוך הפעלת אלימות פיזית כלפי עובד המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם **הנע בין שנתיים לחמש שנות מאסר**, והטיל על הנאשם 33 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם.

ע"פ 142/12 **יעקב ואח' נ' מדינת ישראל** (11.8.2014) שם דובר בשוד של תחנת דלק שבוצע על-ידי שני נאשמים תוך שימוש באלימות פיזית (מכה בראש באמצעות אלה). בית המשפט המחוזי קבע מתחם **הנע בין 15 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשמים עונשים בהתאם לעברם הפלילי ומאסרים על-תנאי שעמדו כנגדם. בית המשפט העליון התייחס למתחם העונש, וציין כי מדובר במתחם הולם את נסיבות ביצוע העבירה העולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה במקרים דומים, ובהמשך דחה את ערעור המערערים.

7. על יסוד כלל הנימוקים שפורטו לעיל, ראיתי לקבוע מתחם עונש כולל לכל ארבעת האישומים, **הנע בין 24 חודשי מאסר ל- 54 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

8. שתי קבוצות של שיקולים ישפיעו על קביעת העונש המתאים.

הקבוצה הראשונה - עברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי לחובתו מאסר מותנה חב הפעלה.

עיון בגיליון הרישום הפלילי שהוגש, מלמד כי עסקינן בנאשם, אשר חרף גילו הצעיר, הורשע בעבר בעבירות של שוד מזוין (עבירה משנת 2011), דרישה באיומים של נכס, קשירת קשר לביצוע פשע ופציעה כשהעבריין מזוין (עבירות משנת 2014). הנאשם ריצה שתי תקופות מאסר (ארבעה חודשים ו- 23 חודשים), כך שניתן לומר כי ביחס לגילו, עברו הפלילי רלוונטי ומשמעותי.

הקבוצה השנייה - נתוניו האישיים המורכבים של הנאשם, והמשקל שיש ליתן להודאתו וקבלת האחריות. אין חולק כי מדובר בנאשם המחזיק נתונים מורכבים, בעיקר אלה הקשורים לילדותו, ונתונים אלה מצדיקים התחשבות מסוימת. יחד עם זאת, אסייג האמור לעיל, בכך שאומר כי אין עסקינן בנתונים יוצאי דופן, ונראה כי חרף תנאי פתיחה לא קלים, יכול היה הנאשם לבצע בחירות אחרות בחייו.

משקל משמעותי ראיתי ליתן להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הודאה המלמדת על הפנמת הפסול, ואף הובילה לחיסכון בזמן ציבורי.

עמוד 6

באשר לתסקיר שרות המבחן, ובהעדר המלצה שיקומית, לא ראיתי כיצד יש בו כדי להשפיע לקולא על העונש המתאים, אף שאתן ביטוי מסוים לרצונו של הנאשם לעבור הליך שיקומי בין כתלי בית המאסר.

9. כאמור לעיל, לנאשם מאסר מותנה בן 8 חודשים שהוטל עליו בת"פ 5665-11-14. מדובר במאסר מותנה חב-הפעלה, ובוודאי שאין הצדקה להפעילו בחופף כעתירת ההגנה. עם זאת, ועל-מנת ליתן לנאשם "זריקת עידוד" מסוימת, ראיתי להפעילו באופן שארבעה חודשים ירצו בחופף לעונש המאסר שייקבע.

סיכום

10. על יסוד האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 32 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 8 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 566-11-14, באופן שארבעה חודשים ירצו בחופף וארבעה חודשים במצטבר למאסר שהוטל בסעיף א'.

סך הכל יירצה הנאשם 36 חודשי מאסר החל מיום מעצרו - 9.1.19.

ג. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע מסוג עוון.

תשומת לב שב"ס לעמדת שרות המבחן לפיה יש מקום לשלב את הנאשם בתכנית טיפולית בין כתלי בית המאסר.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' כסלו תש"פ, 03 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט